

Anonimizirana verzija

C-300/24 – 1

Predmet C-300/24 [Meyervibert]ⁱ

Zahtjev za prethodnu odluku

Datum podnošenja:

26. travnja 2024.

Sud koji je uputio zahtjev:

Cour de cassation (Luksenburg)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

25. travnja 2024.

Žalitelji u kasacijskom postupku:

MY

IX

Druga stranka u kasacijskom postupku:

Caisse pour l'avenir des enfants

Činjenične okolnosti svojstvene ovom predmetu C-300/24:

Žalitelji u kasacijskom postupku, majka i očuh djeteta za koje je pravo na obiteljski doplatnik ukinuto u skladu s člancima 269. i 270. luksemburškog Codea de la sécurité sociale (Zakonik o socijalnoj sigurnosti), kako su izmijenjeni Loijem du 23 juillet 2016 (Zakon od 23. srpnja 2016.), zajedno žive u Francuskoj.

Žalbeni razlozi koji se temelje na pravu Unije isti su u predmetima C-297/24 do C-306/24.

Prethodna pitanja istovjetna su u svim predmetima C-296/24 do C-307/24.

ⁱ Naziv ovog predmeta je izmišljen. On ne odgovara stvarnom imenu nijedne stranke u postupku.

Obrazloženje odluke kojom se upućuje zahtjev za prethodnu odluku (naslovljeno „Odgovor Coura de cassation (Kasacijski sud, Luksemburg)”) isto je u svim predmetima C-296/24 do C-307/24, osim odlomka koji se odnosi na pobijanu presudu, a koji u ovom predmetu C-300/24 glasi kako slijedi (str. 6. i 7. presude o upućivanju zahtjeva za prethodnu odluku):

„Primjenom tog kriterija, žalbeni sud je, kako bi obrazložio odluku o ukidanju obiteljskog doplatka:

- prešutno, ali nepobitno zaključio da dokazi o postojanju braka između pograničnog radnika i majke djeteta te o postojanju zajedničkog prebivališta pograničnog radnika, njegove supruge i djeteta, neovisno o tome uzimaju li se te okolnosti u obzir zasebno ili zajedno, ne potvrđuju da je uvjet ispunjen,
- utvrdio da oba biološka roditelja imaju sredstva za doprinošenje uzdržavanju djeteta, da majka obavlja poslovnu djelatnost i da otac, koji ima pravo na smještaj i kontakt, u skladu s odlukom o razvodu od 2. prosinca 2009. treba plaćati indeksirani iznos od 80 eura na ime uzdržavanja, pri čemu eventualno postojanje problema s naplatom tog iznosa nije razvid noiz informacija zadržanih u spisu, te je na temelju toga zaključio da „*biološki roditelji stoga snose sve troškove uzdržavanja djeteta, bez pomoći* [žalitelja u kasacijskom postupku]”,
- zaključio da to utvrđenje nije dovedeno u pitanje činjenicom da je zajedničko prebivalište nekretnina u vlasništvu osobe MY i da ta osoba plaća električnu energiju i osiguranje za vožnju djeteta uz pratnju jer se „povremenim plaćanjem određenih troškova ili stavljanjem kuće koja je obiteljski dom na raspolaganje ne samo djetetu, nego i svojoj supruzi, ne može u dovoljnoj mjeri dokazati da ta osoba uzdržava svoju pastorku”.